

РЕШЕНИЕ

№ 7210

гр. София, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8815** по описа за **2021** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП - С., чрез юриск.В. К., срещу решение от 21.07.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 111-и състав, по НАХД № 2729/2021 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Иска се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление.

Ответникът – [фирма], представлявано от адв. Д. - в с.з. поддържа, че жалбата е неоснователна и пледира за отхвърлянето ѝ. Претендира разноски за адв. хонорар.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, по същество е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

С решение от 21.07.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 111-и състав, по НАХД № 2729/2021 г. е отменено наказателно постановление № 552885-F578626

от 07.01.2021 г., издадено от директор на Дирекция „СДО“ при ТД на НАП-[населено място], с което на [фирма], за нарушение на чл. 182, ал. 1, във вр. с чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, е наложена имуществена санкция в размер на 12 000 /дванадесет хиляди/ лева.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В тази връзка, при осъщественият контрол, касационната инстанция намира, че фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на актосъставителя и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Възраженията на касатора са неоснователни.

В случая е извършена правилна преценка за прилагане на института на „маловажния случай“ по чл. 28 от ЗАНН по отношение на посоченото деяние от наказващият орган – неправилно подадена нулева декларация от дружеството след подаване на точна декларация на предходна дата с правилно посочен и начислен ДДС на стойност от 12 000 лева. Настоящият състав на съда намира, освен изложеното, че всъщност липсва осъществено съставомерно деяние по чл. 182, ал. 1, във вр. с чл. 124, ал. 2 от ЗДДС. Действително, деянието така, както е описано в АУАН и в НП не осъществява от обективна страна състав на адм. нарушение от ЗДДС. Адм. орган установява, че старият счетоводител, поради недоразумение е подал нулева декларация. В случая не дружеството е осъществило състав на нарушение. Същото точно и преди подаване на тази декларация е изпълнило задължението си по закон. Посоченото недоразумение е установено от адм. орган и въпреки това и в нарушение на закона е издадено наказателно постановление, което е направено при абсолютно необоснован и формален прочит на закона.

Въззивното решение като правилно следва да бъде оставено в сила. Основателно е и искането за присъждане на разноски на ответника. Такива следва да се присъдят в размер на 890 лева, за което са налице и доказателства за заплащането им по банков път /л. 13/.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.07.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 111-и състав, по НАХД № 2729/2021 г.

ОСЪЖДА ТД на НАП – С. ДА ЗАПЛАТИ на [фирма], ЕИК[ЕИК], адрес: [населено място], сума в размер на 890 /осемстотин и деветдесет/ лева разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.